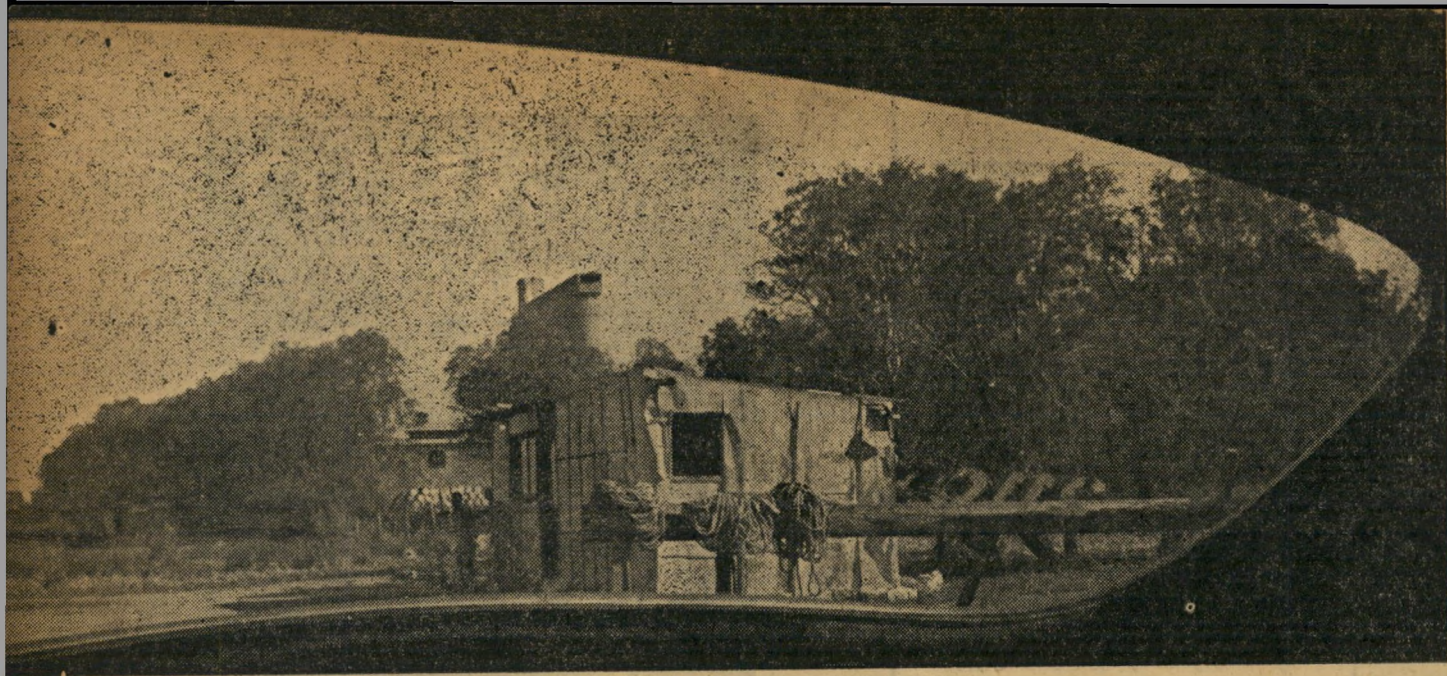

ור הבילוי אידע ליי

רבע שנים. לא עברו ימים רבים, הצעירה (16) התייצבה במשטרה. כי נאנסה בידי צעיר ערבי צעיר נאסר מיד והובא לריון. נס לא הורשע. במהלך המשפט רים לפתע את העדות שמסרה ב"זעידה לטובת האנס. המשטרה הח"ום במתלוננת החסודה, וזאת הוב"באצט עדות שקר, נידונה למאסר

ו שוחררה מרים ממאסרה, היא אל היצאניות הולות בחוף שמן. בית-הסוהר דחפו אותה גם לעישון לזריקות מורפיום. את רחצה אסף די ויצאת רכב בשם יוחה רחמי,

מצוד על באי המאורת. בחוק, ליד החלון השמאלי, נראה אחד מ. וברי המאורה, כשהוא מכין את הגחלים לנרגילות המכילות את החאשיש. את התמונה צילם עלם העולם הזה מתוך חלונה האחורי של מכונית, שחנתה במרחק ניכר.

יוסף, הנחית על ראשו בקבוק שבור, ש"גרם לי סוף פצע עמוק מאוד בגולגלתי. יוסף ברח על נפשו. הוא היע מדרגות בנין המשטרה, כשראה את דמותו של אליהו מתקרבת אל הסימטה שבין בנין המטה ובין הדואר המרכזי של חיפה.

★ ★ ★

יריה אחת

ר יד בנין המטה, על מרגות הבית, חזר ליוסף א מילבו. במקום להיכנס לבנין, הוא נשען על הקיר, שיף את א דתו מכיסו וחיכה לרודפיו. שתי והמוכ"מ מחלטי לפרוע אתם את החשבון, במקום בו עדיף כוחו על כוחם.

לבסוף, התקרבו הר דפים לסימטה בה שוכן מטה המשטרה. שני חבריו של בכר ניסו להניא אותו מלהמשיך ברייפה. הוא המשיך להתקדם בעצמו, כשהוא צועק ומקי לל בכל פה.

בכר נכנס לסימטה. צלו הדול השת"ע לפניו. הוא לא ראה את יוסף העומד על מדרגות המטה, כשאקד חו בידו. יוסף חיכה בשקט. הוא כיון היטב את אקדחו, העיף מבט לאחור אל בנין המט"רה, ולחץ על ההדק קול הנפץ פילח את השקט. אחריו נשמעה נפילתו של בכר. יר"סוף היה קלעי טוב; הוא פגע ישר בראשו של בכר, הרג אותו במקום.

★ ★ ★

בסירה גנוב' זעכו

שני חבריו של בכר חזרו לחוף שמן. שם יהיה אסון גדול. אליהו רדף אחרי יוסף. יוסף ברח למ טיה" סיפרו השניים, שלא ידעו עדיין שאליהו חברים מתבוסס בדמו ליד בנין הדואר.

הנרצח
תמונת החתונה של אליהו הו בכר. את משפחתו קיים בכר במשכורתו כפועל בחברת דגון.

במקום
השוטר פיליפ אברמוי ביץ, האיש שתכניע את החשוד, מצביע על המקום ממנו נורתה היריה.

המאורה

בדון רעוע עשוי קרעי-ברזנט, מיטת אהלים ושבריי לוחות, מאכלס את מאורת החאשיש של "אהרון ה" יחני. במקום זה הותקפו פעמיים קציני משטרה ושוטרים שניסו לערוך

בפעם האחרונה, לפני חודשים אחדים, סירב הרופא ל:צע ניתוח נוסף בבטנה של מרים, אחרי שבלעה שני מזרקות, עט רולקס ומפתח, בבית-הסוהר.

★ ★ ★

הרדיפה עד למטה

וסוף, בכר וחבריו, פנו לקפה דולי פין ברחוב המלכים בחיפה. הם ישבו ליד אחד השלחנות, פקדו על המלצר לה"ביא להם בקבוק קוניאק וכוסיות. אך המיסקה לא השכין שלום אחרי הכו"סית הראשונה נמשך החיכוך על דמי-שירותיה של מרים. "אין דבר כזה!" צעק בכר על יוסף, ששילם בעד הקוניאק, "אתה צריך לשלם לה."

יוסף הומין אוכל ומשקה נוסף, אך הי חיכוך לא נסק. בכר וחבריו אכלו הכל פה, כששיכרותם הולכת וגוברת מרגע לרגע. לבסוף קם מוענה ממקומו, יצא לרחוב, כשהוא מסתכל בלי הרף לאחוריו. בכר ושני חבריו יצאו גם הם, עקבו אחרי מיענה בחשיכה, כשהם מתנדנדים מצד לצד ופול"טיים גידופים וצעקות אל חלל הלילה החיפאי השקט.

מוענה נבהל. עדיפית הכוח היתה לצידו של בכר. ואז נזכר הצעיר הערבי במעבדיו מן המשטרה, החליט לסות לכיון בניו מטה המחוז ימיילה הרחוב, לבקש שם מקלט מי פני רודפיו.

המרחק בין הנרדף לרודפיו קטן מרגע לרגע. צעדיהם הכבדים של הרודפים נש"מעו היטב על מרצפת הרחוב. יוסף, שהיה עייף ממאורעות הלילה ומכמת הקוניאק שבלע, הרגיש כי כוחותיו עוזבים אותו. הי יאיש גובר המשיך לסגת לכיוון בנין המטה, כשהוא מיתכל בפחד אל שלוש הדמויות הקרבות ובאות.

★ ★ ★

בקבוק שביר על הראש

מול גירסה זו, המואצת את היזירה בעדויות שגבו חוקרי המשטרה החיפאית בליל הרצח וביום שלאחריו, נפוצו בחיפה שמועות המבססות גירסה שונה לגמרי.

יוסף מוענה, אימרים מקירות אלה, יצא מאוס-אליפסם לפנות ערב. הוא נפגש בחדרה עם שניים מידידיו, עריבים תושבי רמלה, שהומינו אותו לשתיית כמה בקבוקי משקה באחת המסעדות אחרי שחיסלו שלישי בקי בוקי קוניאק, יצאו השלושה לאוס-אליפסם, סעדו בביתו של יוסף את ארוחת הערב.

בתום הארוחה הומינו האורחים את יוסף לצאת אתם לנצרת במכונית. גז הנצרת המשיכו השלושה לחוג את הפגישה, החליטו לנסוע בצאתא לחיפה, בחברת שני חברים מנצרת.

של הנרצח אליהו בכר, בגמר ישיבת השבעה. על זנחת הסעודה המוגשת עם טיוס ימי השבעה, לפי ל לשמאל — אמו של הנרצח, בנו, אחותו ואשתו.

שהשאיר לה לכללתה רק לירות בודדות ליום.

ערב אחד, לפני שמונה חודשים, ישה מרים בבית-הקפה של פרנסו בחוף שמן. מעבדה, יוחנה רחמי, שתה בחברת קבוצה גדולה של יהודים יוצאי-תורכיה והקשיב לשידורי קול ישראל. לפתע נשמע קולה של מרים: "העבירו את הראדיו לשידור ב"ערבית!" יוחנה קם לעשות את רצונה.

יתר המס בים היו שיכורים ברובם. "לא רוצים ערבית. כאן מדינת ישראל!" צעק אחד מהם, רפאל כהן. יוחנה התעקש, הי עביר את מחוג התחנות לשדורי ראדיו רמאללה. כהן קם להתנגד למעשה השרירותי. אך לפני שיכול היה לעשות משהו, חתף יוחנה סכין מטבח גדולה וחנה, פצע את רפאל כהן פצע-ימות. הוא הובא לדיון באשמת הריגה, נידון לשלוש שנות מאסר. מרים העידה נגד יוחנה במשפט.

לבת הכפר היו הודמנויות רבות אחרית לבקר בבית-המשפט. בסריקות-כתע של הי משטרה היתה מרים נעצרת תדיר, מובאת לדיון בענין יצאנות ושוטטת חשודה. הבית הסוהר היתה מפורסמת במעשיה המזוירים: היא היתה בולעת כפות, מזלגות ומזרקות, וארבע פעמים היו שלטונות בית-הסוהר נא"צים להביאה לניתוח, כדי להוציא מבטנה את העצמים המיותרים אשר בלעה להנאתה.